

Proč nenadáváš, Rudo?

Příběhy ze života Rudy Alfonse

Ve třídě o přestávce: „Proč, Rudo, nenadáváš?“ „Nech mě být, Petře.“ „Křesťane, proč nenadáváš? Seš docela ubohej. Haha-hahaha... Markéto, pojď sem. Řekni Rudovi, ať řekne nějakou nadávku.“ „Rudo řekni, že Petra je ...“ „Markéto, proč bych to říkal, když to není pravda.“ „Ale Rudolfku, snad se ti líbím, ne? Tak to pro mě udělej.“ „Nechte mě být!“ „Ale, svatoušek se nám umí taky rozčilovat...“ směje se Petr.

„No, tak to se podívejme... Kluci, podte sem! Smlsme si na tom svatouškovi, co chodí v kostele v bílým, jak bílá paní... hahahahaha...“ Duchu svatý, co jim mám říct? Je jich tady na mě taková přesila. Já mám strach. Pane, prosím, vlož mi do úst tvá slova. Ať nemluvím já, ale TY! „Hele, Rudlo pudlo, tak nám pořádně zaklej, nebo nám řekni nějaký nejsprostší slovo, jaký umíš hahahahaha...“

Najednou nevím, kde se to ve mně vzalo. Zvedl jsem se, posadil jsem se na lavici a začal: „Pánové a dámy, myslíte si, že když někdo nadává, že

je to borec? Podle mě nadávat umí každý! A myslíte si, že je umění kouřit? Já si myslím, že kouřit dokáže každý, ale umění je tomu odolávat, umět snášet

**Nadávat umí každý!
Ale NENADÁVAT –
TO JE UMĚNÍ!!!**

posměšky, ale co máte z kouření? Akorát plíce v čudu. Markéto, řekni mi na rovinu, tobě se líbí, když kluci nadávají a kouří?“ „No, ...“ Viděl jsem, jak se rozhlíží po klucích.

Jan Lukeš, ilustrace Helena Filčíková

„Co je to tady? Na svá místa!“ To už vešel pan učitel Richter, se kterým jsme měli země-

**Duch svatý existuje.
Poznal jsem to
na vlastní kůži.**

pis. Celá ta hodina byla taková jiná. Kluci, Markéta, no a všichni, kdo to slyšeli, byli zaraženi.

Já také. Já jsem byl zaraženej, protože tohle bych v životě já neřekl. A oni? Taky nečekali, že by ze mě mohlo něco takového „vypadnout“. Já to nechápu doteď. On fakt existuje, i ve mně. Duch Svatý... Já jsem zažil něco neuvěřitelného!!! On mluvil skrze mě. Zkusil jsem si na vlastní kůži: „Proste a dostanete“ Jan 16,24 Neuvěřitelný zážitek... A ve třídě mám klid! ... zatím.

Zajímavosti

Firefox 3 beta

Pro zájemce je k dispozici ke stažení betaverze (zkušební verze) prohlížeče Mozilla Firefox ve verzi 3, která přináší velké množství změn oproti předchozí verzi.

phpBB 3.0

Vyšla nová verze jednoho z nejrozšířenějších diskuzních fór. Více je možné nalézt na stránkách <http://www.phpbb.com/>.

Service Pack 1 pro Windows Vista

Blíží se vydání nového balíčku oprav pro Windows Vista. Kromě oprav by měly přibýt některé další funkce, mezi hlavní z nich patří tzv. hot-patching, což v podstatě znamená instalaci aktualizací bez nutnosti restartovat počítač.

Tomáš Chlouba

Processory

Procesor nebo také CPU (Central Processing Unit) je srdcem počítače. Bez něj by vůbec nemohl fungovat. Procesor se skládá z mnoha milionů tranzistorů, které mu umožňují podávat výkon. V počítači má na starosti provádění zadaných instrukcí. Instrukce získává procesor v tzv. strojovém kódu, což je soubor instrukcí, které procesor má a umí provést.

Dříve se procesory skládaly z elektronek, později tranzistorů, doplněných o rezistory a kondenzátory a velikostí zabíraly prostor jedné velké skříně. Procesory se postupem času zmenšovaly, začaly se používat integrované obvody a od 80. let 20. století se začaly používat mikroprocesory, které už známe z dnešních počítačů.

Jelikož procesor při práci vydává teplo, je nutné ho chladit. Čím je ale procesor složitější a výkonnější, tím vydává více tepla a již se stává prakticky nemožným chladit ho běžnými metodami. Proto se začíná integrovat více jader do jednoho procesorového čipu, což vlastně znamená, že v jednom čipu se nachází více procesorů, které umí spolupracovat. Pro běžné domácí počítače jsou již k dispozici dvou- a čtyřjádrové procesory.

Zásadním parametrem procesoru je také frekvence jeho jádra. Je důležité vědět, že u vícejádrových procesorů se uvádí frekvence jednoho jádra, skutečný výkon tedy odpovídá násobku frekvence podle počtu jader procesoru.

Řez 64 bitovým vysoce výkonným mikroprocesorem. Foto IBM

EDVAC – jeden z prvních počítačů na světě

Je to pravda odvěká, že šaty dělají člověka!

Jistě jsme už někdy měli příležitost srovnat člověka s člověkem. Jinak se obléká ředitel podniku a jinak dělník. Jinak se oblékáme do divadla, jinak ke sportovním účelům. Šat se odlišuje podle vážnosti stavu a situace. Svršky nám napovídají, za jakých okolností a s kým hovoříme. Není samozřejmě možné člověka podle zevnějšku odsoudit, chceme hledět na srdce. Můžeme se dostat do situace, kdy není dostatek prostředků k náležitému vzhledu. Protože ale Bohu náleží nejvyšší úcta, užívá se v liturgii zvláštních oděvů, kterými se předsedající odlišuje od běžné módy. Mají svůj vývoj: Liturgické oblečení používané při prvních křesťanských liturgiích nemá svůj původ v oděvu starozákonních kněží, ale v oděvu běžně používaném v tehdejších řeckořímském světě. Používal se zpočátku běžný civilní oděv. Ten tvořila tunika (druh spodního šatu starých Římanů, roucho sahající téměř až na zem z vlny nebo plátna. Muži přes tuniku oblékali tógu (asi 5 m dlouhý pruh vlněné látky, který se předepsaným způsobem obtáčel kolem těla přes

levé rameno a pravý bok; prostým občanům příslušela bílá, výše postaveným zdobená). Ženy oblékaly pallu (dlouhý zřasený svrchní oděv zhotovený z vlny nebo plátna, nošený přes tuniku).

Účastníci liturgie pověření různými službami a různí hierarchové se odlišovali pouze podle místa, které jim bylo vyhrazeno. Velmi brzy najdeme požadavek, aby šaty účastníků liturgie byly čisté, bělostné a v dokonalém pořádku, aby se tak odlišovaly od běžného užívání. Liturgické oblečení se tak začíná vymezovat proti oblečení světskému. První patrné rozdíly přicházejí v 7. století, kdy se světská móda začíná měnit. Tunika se zkracuje, u pláště se objevuje výstřih oproti původnímu kruhovému otvoru pouze pro hlavu. Podle germánských způsobů se začínají užívat nohavice. Církevní oděv však zůstává stále stejný a začíná se nosit přes oděv světský, což je v 9. století už běžnou praxí. Jelikož stále roste důraz na slavnostní charakter, stávají se roucha bohatšími a zdobenějšími.

Pokračování příště

otec David Henzl, malba: El Greco, Svatý papež Plus V.

Zajímavé weby

www.signalny.cz/ – ekumenický komunitní server určený zejména pro mladé křesťany
www.gimel.cz/ – elektronický obchod s křesťanskou produkcí – knihy, hudba, filmy
hudba.signalny.cz/ – portál křesťanské hudby, hudební zpravodajství

Fish Fillets I & 2

Fish Fillets je česká logická hra, jejíž první díl vznikl již v roce 2000, a stejně jako tomu bylo u druhého dílu, její vydání bylo spojeno se soutěží – kdo první hru dohraje, získá zajímavou odměnu. U obou her jsou již výherci známi, to nám ale nebrání v tom, abychom si tuto zábavnou hru zahráli. První díl je dokonce k dispozici zdarma ke stažení na adrese <http://fillets.sourceforge.net/>. Díl druhý je možné zakoupit v prodejnách počítačových her za 559 Kč.